

Magyaróvárrott e hó tizenötödikén nyílik meg a mosonmegyei kiállítás, mely 23-ig marad nyitva

Magyaróvár, a Faluszövetség, Csonka-mosonvármegye összes községei, közművelődési, dazdasági és társadalmi intézményei által rendezendő mezőgazdasági, ipari és kulturális kiállítást szeptember 15-én nyílik meg, hogy gazdag értékeit feltárja azoknak, akik a nagy kulturájú megye multja, jelene és jövője iránt érdeklődéssel viseltetnek.

A kiállítás legmagasabb védnökségét: Frigyes kir. herceg, Izabella kir. hercegnő és Albrecht kir. herceg fogadták el. Fővédnökök: Bethlen István gróf miniszterelnök, Herrmann Miksa, Klebelsberg Kunó gróf, Mayer János és Vass József miniszterek. Védnökei még a kiállításnak Mosonvármegye társadalmi előkelőségeinek csaknem minden tagja.

A rendezőség lelkes felhívást bocsátott ki a polgársághoz:

„Mosonvármegye megértő, letkes polgárai! Gondoljatok atyáitok tradícióira, vessetek számot a jelennel és segítsetek kiépíteni a biztatóbb jövőt! Hozzatok el mindent a kiállításra, ami multatokból érdekes, ami jelenetekben jellemző, érték és erő. Mindenki járuljon hozzá, hogy a kiállítás méltó legyen Mosonvármegyéhez!”

A kiállítás szakcsoportjai: növénytermelés és növénynevelés, állattenyésztés és állategészségügy, tejgazdaság, mezőgazdasági ipar, baromfi-, nyul- és galambtenyésztés, erdészet, vadászat, halászat, kertészet, szőlészet, méhészet, gyáripar, kézműipar, kereskedelem, néprajz, házi ipar, kézimunka, képzőművészet, sport, tűzoltó- és levéltudomány, történelem, régészet, közegészségügy, népjólét, iskolaügy, cserkész.

A kiállítás megnyitásának napján délután 5 órakor avatják fel a magyaróvári vármegyei Karolina-kórház új tüdőbeteg osztályát.

Megérkeztek a soproni főiskola új, elsőéves hallgatói, a balekék, kiket baráti szeretettel vártak az idősebbek az állomásokon

Talán sehol az országban nem él az ifjuság olyan bensőséges, kollegiális diákéletet, mint a soproni főiskolások

Bár a soproni főiskolások, az elmúlt kilenc év alatt, a legtöbb megpróbáltatáson mentek keresztül, mégis elmondható, hogy nincs sehol az országban, ahol olyan bensőséges, kollegiális diákéletet éljenek a főiskolások, mint Sopronban. Nem akarjuk a főiskolások diákéletét bővebben tárgyalni, úgy szépek azok, ha maguk között maradnak, most csak az elsőévesek, a balekság fogadásáról akarunk rövid ismertetést adni, mert vannak egyes „aggodalmas szívek” akik rossz szemmel nézik, illetve féltre-magyarázzák az idősebb főiskolások, a firmák jóindulatu foglalkozását az elsőévesekkel, az úgynevezett balek-nevelést.

A balek gyámoltalan, aki az isteni fényben tündöklő firmák gyámoltására szorul

Sehol sincs meg országban, hogy az állomáson érkező elsőéveseket fogadják a felsőbb évesek, viszont a két soproni állomáson napokon át egyenruhás főiskolásokat láthattunk, kik az ujonnan jövőket várták, hogy kollegiálisan utbaigazítsák, elhelyezzék őket.

S erre a gondoskodásra bizony szükség is van! Mert a baleket a vonat ajtójában meg lehet már ismerni. Egyszerre akar 4—5 kufferral leszállni és ő tapossa össze legtöbb járókelő lábát. Gyámoltalan szeméi szinte új fényt kapnak, mikor az egyenruhás várakozókat meglátják, de már megszólítani nem merik őket. Az idősebbek azonban összegyűjtik őket s kinek lakása van már, azt haza viszik, kinek nincs, arról azonnal gondoskodnak az előre beszerzett címek szerint.

A nem régen érettségizett balek, aki magát a legnagyobb urnak képzeli a világon, hamar megérti, hogy milyen „lényegtelen valami”, akinek örvendenie kell, ha egy firma foglalkozik vele és ellátja a szükséges tanácsokkal.

S hogy mennyire gyámoltalan a balek, azt bizonyítja az az eset, hogy az egyiket elküldte a firmája a beiratkozáskor, hogy okmánybélyeget hozzon a lecke-könyv számára, hát az értelmetlen balek, — forgalmi adó bélyeget hozott!

A balek a 10 parancsolat tudása nélkül nem lehet tagja az ifjuságnak

A balek csak akkor lehet az ifjuság tagja, ha a beiratkozás előtt megjelenik a Főiskolai Ifjusági Kör vezetősége előtt, ahol felveszik

személyi adatait, kioktatják és baráti kézfogással taggá avatják.

Mielőtt a balek a köri elnökség elé járulna, a folyosón kifüggesztett 10 parancsolatot meg kell tanulnia, mert azok ismerete nélkül szóba sem állanak vele. A tízparancsolat egy régi, égett szélű okmányra van írva, melyet a legenda szerint valamikor régen mentettek meg, amikor ismeretlen külső behatás következtében a főiskola leégett.

A parancsok és különböző ismeretek lényegére az idősebbek, az isteni fényben tündöklő firmák oktatják, a zöld hasu, poros fülű, ész és értelem nélküli végelényt: a balekot. A parancsokból megtudja a balek, hogy elsősorban is: kusch!... kussccchh! De ennek a szónak külön főiskolai jelentősége van, ami körülírva annyit jelent: hallgass, te, balek, mikor az isteni firma beszél! Azután a balek ne legyen falánk, legyen illedelmes, ne legyen konfidens, mutakozzon be, illedelmesen köszönjön, firma asztalához csak annak engedélyével üljön és végül a balek válasszon magának firmát.

Megtanítják a balekokat a tradicionális jelmondatokra, melyek között fontos az, hogy állandóan cigarettát tartson magánál, mert hátha a firma cigarettázni kíván! Megtanítják a tanárok neveire, a rendes köszönetre és a balek sok más tudni valójára. S ha előkészült a balek, akkor beengedik az elnökséghez, ahol azután kikérdezik.

Természetesen a gyámoltalan balek remegve lép be a szobába és a kérdezősködésekre a leghetlenebb feleleteket adja. Az egyikőtől például azt kérdezték, hogy milyen veteránokat ismer? A balek mondja, hogy ultraveteránt, szupraveteránt.

— Hát még? — kérdezi az elnök.

Gondolkozik remegő térdekkal a balek, végre elszántan kinyögi.

— Kontraveteránokat. — Kitért persze a hahota, viszont a baleket visszazavarták, hogy oktassák még oda kint.

Egy másik balek erősen lesütött szemmel lép be az ajtón, azután illedelmesen köszön: Jó szerencsét!, Üdv az erdésznek!

— Hát a kohással mi lesz? — ordít rá egy táncoslábu kohász.

— Légi fényesség sugározzon a kohásznak! — rebegi ijedten a balek.

Majd megkérdezik tőle, hogy miért nézte belépésekor a földet?

— Azért, kérem szépen, mert vigyáztam, hogy bal lábbal lépjek be az ajtón.

— Hát miért kell neked bal lábbal belépni ide?

— Azért, — feleli a beugratott balek — mert ez a második nagy ballépésemet jelent, hogy a főiskolára merem belépni.

— És melyik volt az első? — kérdezi a meglepett elnök.

— Az, amelyet a golya csőréből tettem meg a bölcső felé, mikor megszülettem — mondja komolyan a balek.

Visszafojtott mosoly bujkál a kérdezők szája szélén, megértik, hogy valamelyik tavalyi balek, most másodéves: kohlenbrenner ugratta be az „értelem nélküli végelényt”.

Mielőtt az ifjuság tagjává avatott balek elhagyja az elnökségi szobát, még meg kell vennie a soproni hagyományok legszébb szimbólumát, a népszavazási emléklapot.

— Ez az emléklap, — mondja a baleknek az elnök — ott van mindegyik főiskolás asztala felett, helyezd te is szobád legszébb helyére, mert ez a mi soproni multunk dicsősége és lesz erőforrásunk a jövőre!

Hauzer dr. köri orvos véleménye szerint az idei balekság „tűrhető anyag”

Természetesen a baráti és jóakaratu támogatáson kívül van kedélyesebb része is a balekavatásnak. Ilyen az orvosi vizsga, melyet egy tekintélyes külsejű főiskolás végez, bámulatraméltó komolysággal. A leghetlenebb „orvosi tanácsokat” adja, anélkül, hogy egy arcizma is elárulná, hogy komédiázik.

A levizsgázott balek Hauzer dr. orvosnál kell jelentkezzen a tornacsarnokban, aki alaposan megtornáztatja a mit sem sejtő baleket. Először is megmarkolja az ingujra vetköztetett balek két pulzusát, közben családi intimitások után érdeklődik.

Az egyik baleknek például azt mondta a doktor:

— Kedves barátom, magának egyik pulzusa gyorsabban ver mint a másik; ajánlom, hogy lefekvés előtt igyon meg két pohár gyengén sózott, langyos vizet.

Azután behunytja a balek szemét és lábujhegyre állva hatvanig kell számolnia. Ha közben tántorog a balek, akkor jönnek a jótanácsok:

— Maga amilyen fiatal, olyan ideges, minden nap áztassa egy félórát hideg vízben a kezét. — Vagy a másikkal: — Idegességre hajlamos; jót fog tenni, ha néhány hétig jól feltámasztja a fejét alvásközben.

Majd három lendülést kell vennie a baleknek a gyűrű hintán, fejfelé, utána felmászni a rudon és lábtartás nélkül leereszkedni. Legalább 10 sas lengés elvégzésével, néhány lekuporodás után, ha a balek már kellően ki van izzasztva, megkapja a cédulát, melyre azt írja az orvos: „Felvehető! — Dr. Hauzer.”

Több balekkel megfogadtatta becsület-szóra Hauzer dr., hogy naponta félórát tornázzik azért, hogy fogyjon, vagy napi két keménytojást eszik, hogy hizzon.

Legsikerültebb volt egy 100 kilón felüli baleknek adott orvosi kijelentése:

— Meggyőződése, hogy csak az lehet használható főiskolás, aki nem több 90 kilónál. Magát most csak feltételesen veszem fel, két hónapon belül köteles 90 kiló alá lefogyni! Különben operatív beavatkozásra lesz szükség!

— De Doktor ur kérem, mit csináljak, én akkor is hizom, ha keveset eszem? — szepegi a terebélyes balek.

Maga a doktor sem állhatta meg egy gyors mosoly nélkül mikor felelt.

— Na látja, az a baj, hogy keveset eszik. Egyék minél többet, meg fogja látni, hogy az eredmény nem marad el.

A felületes szemlélő alig venné észre, hogy mi történik a tornacsarnokban, legfeljebb az lepheti meg, hogy szerte-széjjel a hasukat fogják és nagyokat kacagnak a firmák.

Boldog a balek ha kézbe kaphatja az „orvosi” cédulát, mert attól számítva tényleges főiskolásnak érezheti magát.